

Arrest

nr. 49 473 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietig-verklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 11 maart 2002 een aanvraag in om een visum kort verblijf te verkrijgen. Op 15 mei 2002 verkreeg verzoeker dit visum kort verblijf.

1.2. Verzoeker diende op 19 mei 2009 een aanvraag in overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 3 november 2009 werd deze aanvraag aangevuld.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verklaart de in punt 1.2. bedoelde aanvraag op 5 juli 2010 ontvankelijk, doch ongegrond. Deze beslissing wordt verzoeker op 22 juli 2010 betekend.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Niettegenstaande dat betrokkene inderdaad sinds 5 jaar ononderbroken in België verblijft, moeten wij na een grondige studie van het administratief dossier vaststellen dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. De advocaat verwijst tevens nog naar betrokkenes lokale verankering, zijn sociale banden, zijn kennis van de Nederlandse taal, zijn werkbereidheid, hij aandeelhouder is geworden van bvba Cleopatra. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door een inschrijvingsbewijs voor een cursus Nederlands, getuigenverklaringen huurcontract, attest dringende medische hulp, verkoopsovereenkomst aandelen), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Verder mag het loon niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Voor voltijdse werknemers van 21 jaar wordt dit momenteel vastgelegd op 1387,49 euro (Bron: Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg: <http://www.werk.belgie.be/>) Het voorgelegde arbeidscontract, waar het loon van betrokkene vermeld wordt als 1360 per maand, kan bijgevolg niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.”

1.4. Op 5 juli 2010 werd een bevel om het grondgebied te verlaten getroffen. Verzoeker werd hiervan eveneens op 22 juli 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijk besluit : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending van het gelijkheidsbeginsel op. Verzoeker betoogt als volgt:

“Het gelijkheidsbeginsel legt op dat gelijke situaties op een gelijke wijze behandeld moeten worden, tenzij er voor het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De bestreden beslissing wordt o.m. gemotiveerd door de overweging: “Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8.B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Verder mag het loon niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien

in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Voor voltijdse werknemers van 21 jaar wordt dit momenteel vastgelegd op 1387,49 euro. ...

Het voorgelegde arbeidscontract, waar het loon van betrokkene vermeld wordt als 1360 per maand, kan bijgevolg niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden."

Het vermelde maandloon van 1.360 € per maand berust duidelijk op een vergissing van de werkgever van verzoeker.

Het is redelijkerwijze niet aannemelijk dat een werkgever een bedrag van 27,49 €/maand zou willen uitsparen en daarom aan verzoeker slechts een maandloon van 1.360 € zou gegeven hebben, goed wetende dat met het oog op de machtiging tot verblijf van verzoeker het loon in geen geval lager mag liggen dan de minimumbarema's vastgesteld bij sectorale collectieve arbeidsovereenkomst, of bij gebreke aan dergelijke collectieve arbeidsovereenkomst, dan het gewaarborgd gemiddeld minimum-maandinkomen als bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, zoals op het model van arbeidsovereenkomst, opgelegd door de toenmalige Vice-Eerste Minister en Minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het migratie- en asielbeleid, werd verplicht gesteld, model van arbeidsovereenkomst dat ook door verzoeker en zijn werkgever werd gebruikt.

Wanneer het verzoekschrift tot machtiging van verblijf of de als stavende bijlage bijgevoegde documenten een vergissing of een lacune bevatten, neemt de Algemene Directie Vreemdelingenzaken, belast met de administratieve afwikkeling van de regularisatie aanvragen, contact op met de kandidaat of zijn advocaat, en verzoekt de vergissing recht te zetten of de lacune aan te vullen, vooraleer een beslissing over de aanvraag wordt genomen.

Dit is bvb. gebeurd in een dossier betreffende een vreemdeling met D.V.Z. 5.777.955, waarbij eveneens op basis van criterium 2.8.B van de instructies van 19.07.2009 om machtiging tot verblijf werd gevraagd, met als stavend stuk o.m. een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met beding van proeftijd voor voltijdse arbeiders, waarin geen uurrooster was voorzien, noch de voltijdse arbeidstijd per week werd gestipuleerd.

De Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Humanitaire Regularisaties, verzocht in dit geval de verzoeker en zijn raadsman telefonisch om het dossier in orde te brengen door een bijlage te voorzien waarop het wekelijkse uurrooster aangebracht is, en waarop vermeld wordt dat de voltijdse arbeidsovereenkomst 38 uren per week arbeidstijd veronderstelt.

Na vervanging van de onvolledige arbeidsovereenkomst door het later toegestuurd volledig exemplaar, werd de betrokken vreemdeling gemachtigd tot verblijf, op voorwaarde van voorlegging van een arbeidskaart B (stukken 3).

Door aan andere kandidaten voor de regularisatie van hun verblijf op grond van art. 9bis Vreemdelingenwet bij toepassing van de criteria van de instructie van 19 juli 2009 wél de gelegenheid te geven om hun dossier aan te vullen of aan te passen bij vergissingen of omissies, en dit in het geval van verzoeker niet te doen, schendt de bestreden beslissing duidelijk het gelijkheidsbeginsel."

2.2. De Raad dient op te merken dat in de aanhef van de bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *"Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen."* Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *"instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet"* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling van aanvragen om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 ingediend werden.

2.3. Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij dat met de *"instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet"* bedoeld wordt, de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet (hierna de instructie van 19 juli 2009). Verwerende partij bevestigt eveneens dat deze tijdelijk gepubliceerd werd op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

2.4. Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijke gevallen ongelijk worden behandeld.

2.5. Uit het betoog van verzoeker blijkt dat hij het motief van de bestreden beslissing dat er toe strekt te stellen dat verzoeker zich niet kan beroepen op criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009 niet betwist.

2.6. Uit het andere motief van de bestreden beslissing blijkt dat toepassing gemaakt werd van criterium 2.8. B. van de instructie van 19 juli 2009. Dit criterium luidt als volgt: *“B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”*

2.7. Uit het betoog van verzoeker blijkt dat hij de vaststelling in de bestreden beslissing niet betwist dat het contract dat hij heeft voorgelegd, voorziet in een loon van 1360 euro per maand. Verzoeker betwist ook niet de vaststelling in de bestreden beslissing dat het wettelijk bepaalde minimumloon 1387,49 euro bedraagt. Verzoeker betwist evenmin de vaststelling in de bestreden beslissing dat het door hem voorgelegde arbeidscontract derhalve niet in zijn voordeel kan weerhouden worden.

2.8. Uitgangspunt van de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel vormt een voorgehouden “vergissing” van verzoekers werkgever bij het invullen van verzoekers maandloon op de arbeidsovereenkomst en verzoekers overtuiging dat in geval van vergissingen of lacunes de verwerende partij contact opneemt met de vreemdeling of zijn advocaat om de vergissing recht te zetten of de lacune aan te vullen voordat er een beslissing over de aanvraag wordt getroffen.

2.9. Verzoeker toont niet in concreto aan dat het een “vergissing” betreft van verzoekers werkgever. Te dezen merkt de Raad op dat verzoeker bij zijn verzoekschrift geen “verbeterde” arbeidsovereenkomst voegt waarin het maandloon zou zijn aangepast. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken nr. 3/2 en nr. 3/3 waarin melding gemaakt wordt van “*ons telefonisch onderhoud*” blijkt niet dat het de verwerende partij was die contact opnam met verzoekers advocaat in een dossier van een andere vreemdeling om een aangepaste arbeidsovereenkomst te versturen. Het komt de Raad voor dat een aanvrager van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zorgvuldig dient te zijn bij het opstellen van zijn aanvraag en er zorg voor dient te dragen dat zijn aanvraag vergezeld gaat van naar behoren ingevulde stukken. Van de aanvrager van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan tevens verwacht worden dat hij zelf contact opneemt met de verwerende partij met het oog op het indienen van verbeterde stukken.

Een schending van het gelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA